

**Pistyúr Luca Anna**

## **Lóiképzés a „Natural Horsemanship” módszereivel**

Vadgazda mérnöki Szak, Bsc, nappali tagozat

Magyar Agrár és Élettudományi Egyetem, Vadbiológiai és Vadgazdálkodási Tanszék

Belső témavezető: Abayné Dr. Hamar Enikő, MATE, Állattenyésztés-technológiai és Állatjóléti Tanszék, egyetemi docens

A ló már több mint 2000 éve az ember mindennapjainak része. Ez idő alatt sokan – sokféle képpen próbálták a lóra bírni akaratukat. Az ipari forradalom idején a lehető leggyorsabban igyekeztek munkára fogni lovaikat, mely sokszor erőszakba torkollott és rontott az ember lóhoz való viszonyulásán. A 20. század elején azonban megfogalmazódott néhány emberben a változtatás iránti vágy. Monty Roberts, Pat Parelli, Robert M. Miller és még sokan mások annak szentelték életüket, hogy javítsanak az ember és ló közötti kapcsolaton. Dolgozatomban ismerttettem a „Natural horsemanship” egyik fő jellemzőjét a lóval való kölcsönösen kellemes és erőszakmentes együttműködés. Ennek elérése érdekében a horseman, (az életét a lovaknak szentelő személy) a ló saját nyelvén kommunikál a lóval. Szakdolgozatomban a „lovak nyelvének” elsajátításának folyamatát és saját lovam Kacér belovaglását mutattam be a természetes lóiképzés módszerét alkalmazva. Kacér hozzám kerülése előtt sosem volt elválasztva a ménestől. Kötőféket először a sütése felégetésekor tettek rá, majd másodjára a lószállítóra való felhelyezésekor, mely szintén negatív élmény volt számára az emberi érintkezéssel kapcsolatban. A saját ménesembe való beilleszkedése normál módon zajlott, azonban a hirtelen hangok, helyzetek továbbra is intenzív reakciót váltottak ki belőle. Lábaik nem adta (kifejezetten bal hátsó lábát, melyen combon a sütése található), a kötőféket, szerszámokat, segédeszközöket egyáltalán nem ismerte. A dolgozatomban és a belovaglás célja egy kiegyensúlyozott, megbízható, gyermekek lovagoltatására alkalmas ló volt. A belovaglást saját területemen végeztem. Kacér mindvégig kíváncsian és érdeklődően állt a munkához. A foglalkozások során elismerte az én vezető pozíciómat és irányító szerepemet. A természetes lóiképzés során alkalmazott módszerekkel (csatlakozás és követés, érzéketlenítés, nyomásengedés alkalmazása, büntetésként: kényelmetlen helyzetbe hozás) az általam kitűzött célokat sikerült elérni. Kacér földről való segítség nélkül a lovasától kapott kéréseket biztonságosan és tökéletesen teljesítette karámban és terepen egyaránt. A környezeti behatásoktól, helyzetektől nem félt. A szerszámokhoz és gyermekekhez kellő nyugalommal és türelemmel viszonyult. Nem kíváncsi viselkedési formákat nem vett fel egészen a mai napig. A közös munka nem ért véget. A jövőben még sok munkafolyamat vár ránk Kacérral, többek között a stop elsajátítása, mely életmentő lehet bizonyos helyzetekben, vagy a közepes magasságú ugratás, mely sok tereplovaglás közben adódó helyzetben jól jöhet.